

Til § 3.

I Forbindelse med den i Lovforslagets §§ 1 og 2 forudsatte Suspension af Guldindløsningspligten og Statsgaranti for Valutakrediten angives det i § 3, efter hvilken Linie Nationalbankens fremtidige Valutapolitik skal føres, og hvilke Ydelser Banken skal udrede til Gengæld for de den af Staten indrømmede Begunstigelser.

Opretholdelsen af en fast Højstekurs for U. S. A. Dollars antages at ville være egnet til at modvirke større Svingninger i den danske Krones Kursværdi. Den som Udgangspunkt valgte Kurs svarer til en Guldværdi af ca. 65 Øre for den danske Krone, og denne Kurs nedsættes i de følgende Halvaar, saaledes at Kronens Guldværdi i hvert Halvaar stiger 1 Øre indtil 68 Øre Guldværdi.

Det bemærkes, at Nationalbankens Regnskabsaar løber fra 1. August til 31. Juli.

Til § 4.

Til Støtte for Regeringen ved Gennemførelsen af de til Standsning af Kronens Fald og en gradvis Forbedring af dens Kurs nødvendige Foranstaltninger foreslaas det at oprette et Finansraad, i hvilket de fire største politiske Partier og Erhvervslivet er repræsenteret.

De af den hidtidige Valutacentrals Funktioner, som det skønnes nødvendigt at opretholde, gaar dels straks, dels ved Valutacentralens Ophævelse, jfr. Lovforslagets § 10, over til Finansraadet og tænkes indenfor dette varetaget af et særligt i dette Øjemed nedsat Udvalg.

Til § 5.

Ifølge Lovforslagets § 5 er det Finansraadets Opgave at være den danske Krones yderste Vagtpost, der nøje skal følge Udviklingen paa Valutamarkedet og paa de Omraader af Erhvervslivet, der direkte som f. Eks. Seddelmængden eller Betalingsbalancen og dennes enkelte Poster eller indirekte som f. Eks. Prisniveauet og dets enkelte Poster (Handels- og Produktionsavancer m. v.) berører og indvirker paa den danske Krones Bevægelse.

De af Finansraadet til Regeringen indstillede Foranstaltninger iværksættes — saa vidt muligt under Raadets Medvirken — paa Regeringens saglige og parlamentariske Ansvar. For at eventuelle Valutaforanstaltninger, der normalt vilde kræve Lovgivningsmagtens Sanktion, skal kunne iværksættes uden forinden at vedtages af Rigsdagen — hvad der i paakommende Tilfælde vil kunne være af stor praktisk

Betydning — kræves ifølge Lovforslaget Tilslutning fra et Flertal af Finansraadets Medlemmer.

Til § 6.

Bestemmelserne i Lovforslagets § 6 svarer i det væsentlige til § 5 og § 6, sidste Stykke, i Loven om Oprettelse af en Valutacentral, dog at Pligten til i Forvejen at underrette Nationalbanken om ønskede Valutakøb ved Børsnoteringen af Hensyn til Muligheden for en usund Haussespekulation i Kronen er udvidet til ogsaa at omfatte Valutasalg.

Til §§ 7 og 8.

Ved Forhandlingerne med Nationalbanken om dennes Medvirken ved Valutaordningen er det fra Bankens Side stærkt fremhævet, at den for at kunne formidske Seddelomløbet maa kræve Tilbagebetaling af det Laan paa 40 Mill. Kr., som Staten har optaget i Banken til Indbetaling som Præference-Aktiekapital i Landmandsbanken, ligesom Banken har fremhævet det ønskelige i, at Staten sikrer sig en noget større Kassebeholdning, saaledes at Overtræk paa Statens Konto i Nationalbanken bliver mindre almindeligt. Det samme Synspunkt har ligeledes været stærkt fremhævet under Valutaraadets Forhandling, og Valutaraadet har tilraadet Tilbagebetalingen af de 40 Mill. Kr.

Under Hensyn hertil har det været nødvendigt at optage som et Led i Valutaforanstaltningerne Tilvejebringelsen af Midler til den nævnte Tilbagebetaling, og disse Midler foreslaas tilvejebragt ved en ekstraordinær Valutaydelse en Gang for alle paa Grundlag af Indkomst- og Formueskatteydelsen i Skatteaaret 1924—25. Det Beløb, hvormed Valutaydelsen maatte vise sig at overstige 40 Mill. Kr., anvendes som en tiltrængt Styrkelse af Statens Kassebeholdning.

Med Hensyn til de Regler, hvorefter Valutaydelsen skal erlægges, har man anset det for rettest at knytte Udredelsen til Indkomst- og Formueskatten, baade forsaavidt angaar selve Pligten til at deltage i Ydelsen som angaaende Fastsættelsen af Ydelsens Størrelse. Ved at lade denne beregne som en forholdsmæssig Andel af den paalignede Indkomstskat og Formueskat til Staten, samtidig med at Opkrævningen og Indbetalingen i Statskassen sker efter Reglerne for Indkomst- og Formueskatten, opnaar man uden særlige Vanskeligheder saavel en rimelig Fordeling af Byrden som fornøden Sikkerhed for behørig og rettidig Erlæggelse, hvor-